

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/49/EB

2005/EES/58/29

frá 25. júní 2002

um mat og stjórn á hávaða í umhverfinu (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sem sáttanefndin samþykkti 8. apríl 2002,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hluti af stefnu Bandalagsins er að ná víðtækri heilsu- og umhverfisvernd og eitt af þeim markmiðum, sem stefnt er að, eru varnir gegn hávaða. Í grænbókinni um framtíðarstefnu að því er varðar hávaða kom fram að framkvæmdastjórnin telur hávaða í umhverfinu eitt af helstu umhverfissvandamálunum í Evrópu.
- 2) Í ályktun sinni frá 10. júní 1997 ⁽⁵⁾ um grænbók framkvæmdastjórnarinnar lýsti Evrópuþingið yfir stuðningi við grænbókina, hvatti til þess að mælt yrði fyrir um sérstakar ráðstafanir og framtakaverkefni í tilskipun um minnkun umhverfishávaða og benti á skortinn á áreiðanlegum, samanburðarhæfum upplýsingum um mismunandi hávaðavalda.
- 3) Sameiginlegur hávaðavísir og sameiginlegar aðferðir til að reikna út og mæla hávaða í kringum flugvelli voru tiltekin í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 1. desember 1999 um loftflutninga og umhverfið. Tekið hefur verið mið af þessari orðsendingu í ákvæðum þessarar tilskipunar.
- 4) Ákveðnir flokkar hávaða frá framleiðsluvörum falla þegar undir löggjöf Bandalagsins, svo sem tilskipun ráðsins 70/157/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um leyfilegt hljóðstig og

útblasturskerfi vélknúinna ökutækja ⁽⁶⁾, tilskipun ráðsins 77/311/EBE frá 29. mars 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hávaðamörk fyrir öikumenn landbúnaðardráttarvéla á hjólum ⁽⁷⁾, tilskipun ráðsins 80/51/EBE frá 20. desember 1979 um takmörkun á hávaða frá loftförum sem fljúga undir hljóðhraða ⁽⁸⁾, tilskipun ráðsins 92/61/EBE frá 30. júní 1992 um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum ⁽⁹⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/14/EB frá 8. maí 2000 um samræmingu laga aðildarríkjanna er varða hávaðamengun í umhverfinu af völdum búnaðar til nota utanhúss ⁽¹⁰⁾.

- 5) Þessari tilskipun er m.a. ætlað að vera grundvöllur að frekari mótun og fyllingu þeirra ráðstafana Bandalagsins, sem fyrir eru og varða hávaða frá helstu hávaðavöldum, einkum ökutækjum og járnbrautarvögnum og grunnvirkjum þeirra, loftförum, búnaði til notkunar utanhúss eða í atvinnustarfsemi og frá færanlegum vélum, og að mótun frekari ráðstafana til skamms, meðallangs og lengri tíma lítið.
- 6) Tilteknir flokkar hávaða, eins og hávaði sem myndast inni í farartækjum og hávaði frá heimilum, skulu ekki falla undir þessa tilskipun.
- 7) Í samræmi við dreifræðisregluna í 5. gr. sáttmálans er auðveldara að ná markmiðum sáttmálans um víðtæka umhverfis- og heilsuvernd með því að bæta við aðgerðir aðildarríkjanna með Bandalagsaðgerð til að ná sameiginlegum skilningi á hávaðavandanum. Gögnum um hávaðastig í umhverfinu skal því safnað, þau borin saman eða tilkynnt í samræmi við samanburðarhæfar viðmiðanir. Í þessu felst notkun samræmdra hávaðavísa og matsaðferða og einnig viðmiðanir fyrir samræmingu hávaðakortlagningar. Best fer á því að Bandalagið ákveði slíkar viðmiðanir og aðferðir.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 189, 18.7.2002, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 160/2003 frá 7. nóvember 2003 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 7, 12.2.2004, bls. 40.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 337 E, 28.11.2000, bls. 251.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 116, 20.4.2001, bls. 48.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 148, 18.5.2001, bls. 7.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. desember 2000 (Stjtið. EB C 232, 17.8.2001, bls. 305), sameiginleg afstaða ráðsins frá 7. júní 2001 (Stjtið. EB C 297, 23.10.2001, bls. 49) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 3. október 2001 (Stjtið. EB C 87 E, 11.4.2002, bls. 118). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 15. maí 2002 og ákvörðun ráðsins frá 21. maí 2002.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 200, 30.6.1997, bls. 28.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 16. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/101/EB (Stjtið. EB L 334, 28.12.1999, bls. 41).

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 105, 28.4.1977, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 97/54/EB (Stjtið. EB L 277, 10.10.1997, bls. 24).

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 18, 24.1.1980, bls. 26. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 83/206/EBE (Stjtið. EB L 117, 4.5.1983, bls. 15).

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 225, 10.8.1992, bls. 72. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2000/7/EB (Stjtið. EB L 106, 3.5.2000, bls. 1).

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 162, 3.7.2000, bls. 1.

- 8) Einnig er nauðsynlegt að koma á sameiginlegum matsaðferðum fyrir „umhverfishávaða“ og skilgreiningu á „viðmiðunarmörkum“ með tilliti til samræmdra vísa til ákvörðunar hávaðastigs. Aðildarríkin skulu ákvarða töluleg viðmiðunarmörk, m.a. með hliðsjón af nauðsyn þess að beita meginreglunni um forvarnir til að varðveita kyrrlát svæði á þéttbýlisstöðum.
- 9) Sameiginlegu hávaðavisarnir, sem valdir hafa verið, eru L_{den} til að meta ónæði og L_{night} til að meta röskun svefns. Einnig er gagnlegt að heimila aðildarríkjum að nota viðbótarhávaðavísa til að fylgjast með eða hafa stjórn á tilteknum aðstæðum sem valda hávaða.
- 10) Rétt er að fyrirskipa stefnumarkandi hávaðakortlagningu á tilteknum svæðum sem hafa sérstaka þýðingu því þannig má afla nauðsynlegra gagna til að gefa mynd af þeim hávaða sem er dæmigerður fyrir það svæði.
- 11) Aðgerðaáætlanir skulu taka til forgangsatriða á þessum tilteknu svæðum og skulu lögbær yfirvöld semja þær í samráði við almenning.
- 12) Til að unnt verði að miðla sem mestum upplýsingum til almennings skulu heppilegustu upplýsingaleiðirnar valdar.
- 13) Safna þarf gögnum og sameina viðeigandi Bandalagsskýrslur til að skapa grundvöll fyrir framtíðarstefnu Bandalagsins og til frekari upplýsinga fyrir almenning.
- 14) Framkvæmdastjórnin skal leggja reglulega mat á framkvæmd tilskipunarinnar.
- 15) Bæta skal við tæknileg ákvæði um matsaðferðir og laga þau að framförum í tækni og vísindum og þróun í Evrópustöðlun eftir því sem nauðsynlegt er.
- 16) Samþykka skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

1. Markmiðið með þessari tilskipun er að skilgreina sameiginlega stefnu þar sem beitt er ákveðinni forgangsroð til að komast hjá, fyrirbyggja eða draga úr skaðlegum áhrifum,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

þ.m.t. ónæði, af völdum umhverfishávaða. Í því skyni skulu eftirtaldir aðgerðir koma til framkvæmda í áföngum:

- a) nota skal hávaðakortlagningu samkvæmt sameiginlegum matsaðferðum aðildarríkjanna til að ákvarða álag af völdum umhverfishávaða,
- b) tryggja skal að almenningur hafi aðgang að upplýsingum um umhverfishávaða og áhrif hans,
- c) aðildarríkin skulu samþykka aðgerðaáætlanir, byggðar á niðurstöðum hávaðakortlagningar, í þeim tilgangi að fyrirbyggja og draga úr umhverfishávaða þar sem þörf er á, og sérstaklega þar sem hávaði getur haft skaðleg áhrif á heilsu manna, og að sjá til þess að gæði umhverfis séu varðveitt, með tilliti til hávaða, þar sem þau eru mikil.

2. Þessi tilskipun miðar einnig að því að skapa grundvöll fyrir mótun Bandalagsráðstafana til að draga úr hávaða frá helstu hávaðavöldum, einkum frá ökutækjum og járnbrautarvögnum og grunnvirkjum þeirra, loftförum, búnaði til notkunar utanhúss eða í atvinnustarfsemi og frá færanlegum vélum. Í þessu skyni skal framkvæmdastjórnin leggja viðeigandi tillögur um réttarreglur fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 18. júlí 2006. Þær tillögur skulu taka mið af niðurstöðum skýrslunnar sem um getur í 1. mgr. 10. gr.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun gildir um hávaða í umhverfi manna, sérstaklega á byggðum svæðum, í almenningsgördum eða öðrum kyrrlátum svæðum á þéttbýlisstöðum, á kyrrlátum, opnum svæðum, við skóla, sjúkrahús og aðrar byggingar og svæði þar sem fólk er viðkvæmt fyrir hávaða.

2. Þessi tilskipun gildir ekki um hávaða sem þolandi veldur sjálfur, hávaða frá heimilum, hávaða frá nágrönnum, hávaða á vinnustöðum eða hávaða inni í farartækjum né hávaða frá hernaðarstarfsemi á hernaðarsvæðum.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „umhverfishávaði“: óæskilegt eða skaðlegt hljóð utandyra af mannavöldum, þ.m.t. hávaði frá farartækjum, umferð á vegum, umferð á járnbrautum, flugumferð og frá stöðum þar sem fram fer atvinnustarfsemi, sbr. skilgreiningu í I. viðauka við tilskipun ráðsins 96/61/EB frá 24. september 1996 um samþættar mengunarvarnir og eftirlit með mengun ⁽²⁾,

b) „skaðleg áhrif“: neikvæð áhrif á heilsu manna,

⁽²⁾ Stjtið. EB L 257, 10.10.1996, bls. 26.

- c) „ónæði“: stig hávaða í umhverfinu sem veldur fólki ónæði og er ákvarðað með vettvangskönnunum,
- d) „hávaðavísir“: eðlisfræðilegur kvarði til að lýsa umhverfishávaða sem tengist skaðlegum áhrifum,
- e) „mat“: aðferð til að reikna út, spá fyrir um, áætla eða mæla gildi hávaðavísis eða tengdra skaðlegra áhrifa,
- f) „ L_{den} “ (dags-, kvölds- og næturhávaðavísir): hávaðavísir fyrir heildarónæði eins og nánar er skilgreint í I. viðauka,
- g) „ L_{day} “ (dagshávaðavísir): hávaðavísir fyrir ónæði á daginn eins og nánar er skilgreint í I. viðauka,
- h) „ $L_{evening}$ “ (kvöldshávaðavísir): hávaðavísir fyrir ónæði á kvöldin eins og nánar er skilgreint í I. viðauka,
- i) „ L_{night} “ (næturhávaðavísir): hávaðavísir fyrir röskun svefns eins og nánar er skilgreint í I. viðauka,
- j) „tengslin milli skammtastærða og áhrifa“: tengsl milli gildis hávaðavísis og skaðlegra áhrifa,
- k) „þéttbýlisstaður“: hluti yfirráðasvæðis, afmarkað af aðildarríkinu, þar sem íbúafjöldi er yfir 100 000 og þéttleiki byggðar er slíkur að aðildarríkið telur það þéttbýlissvæði,
- l) „kyrrlátt svæði á þéttbýlisstað“: svæði, afmarkað af lögbærum yfirvöldum, t.d. þar sem L_{den} gildi eða gildi annars viðeigandi vísis fyrir hávaða, frá hvaða hávaðavaldi sem er, er ekki hærra en tiltekið gildi sem aðildarríkið hefur ákvarðað,
- m) „kyrrlátt, opið svæði“: svæði, afmarkað af lögbærum yfirvöldum, þar sem ekki gætir hávaða frá umferð, atvinnustarfsemi eða tómstundaathöfnum,
- n) „aðalvegur“: svæðisvegur, þjóðvegur eða alþjóðlegur vegur, tilgreindur af aðildarríkinu, þar sem fleiri en 3 milljónir ökutækja fara um á ári,
- o) „aðaljárnbraut“: járnbraut, tilgreind af aðildarríkinu, sem fleiri en 30 000 lestir fara um á ári,
- p) „fjölfarinn flugvöllur“: flugvöllur til almenningsflugs, tilgreindur af aðildarríkinu, þar sem flughreyfingar eru fleiri en 50 000 á ári (hreyfing er flugtak eða landing) að undanskildu æfingaflogi á litlum loftförum,
- q) „hávaðakortlagning“: framsetning gagna um gildandi ástand eða ástand, sem spáð er, með tilliti til hávaðavísis, sem sýnir hvar hávaði er yfir gildandi viðmiðunarmörkum, fjölda fólks, sem verður fyrir áhrifum á tilteknu svæði, eða fjölda íbúðarhúsa þar sem hávaðavísir hefur tiltekin gildi á tilteknu svæði,
- r) „stefnumarkandi hávaðakort“: kort sem er ætlað til að meta í heild áhrif hávaða á tilteknu svæði frá mismunandi hávaðavöldum eða til að gera heildarspá um slíkt svæði,
- s) „viðmiðunarmörk“: L_{den} - eða L_{night} -gildi og, þar sem við á, L_{day} - og $L_{evening}$ -gildi, sem aðildarríkið hefur ákvarðað, og sé farið yfir þau gefur það lögbærum yfirvöldum tilefni til að íhuga eða gera ráðstafanir til úrbóta. Viðmiðunarmörk geta verið mismunandi fyrir mismunandi hávaða (hávaði frá umferð á vegum og járnbrautum, flugumferð, atvinnustarfsemi o.s.frv.), mismunandi umhverfi og mismikla viðkvæmni íbúa fyrir hávaða: þau geta einnig verið ólík við ríkjandi aðstæður og nýjar aðstæður (þar sem breyting verður á aðstæðum með tilliti til hávaðavalds eða notkun á umhverfinu),
- t) „aðgerðaáætlanir“: áætlanir um að hafa stjórn á vandamálum og óæskilegum áhrifum, tengdum hávaða, að því meðtöldu að minnka hávaða þar sem það er nauðsynlegt,
- u) „hljóðskipulag“: stjórnun hljóðstigs í framtíðinni með skipulögðum ráðstöfunum eins og skipulagi landnotkunar, þróun umferðarkerfa, skipulagi umferðar, mótvægisáðgerðir með hljóðeinangrun og takmörkun hávaða við upptök hans,
- v) „almenningur“: einn eða fleiri einstaklingar eða lögaðilar og, í samræmi við innlend lög eða venju, samtök þeirra, félög eða hópar.

4. gr.

Framkvæmd og ábyrgð

1. Aðildarríkin skulu tilnefna lögbær yfirvöld og aðila á viðeigandi stigum sem skulu bera ábyrgð á framkvæmd þessarar tilskipunar, þ.m.t. yfirvöld sem bera ábyrgð á að:

a) gera, og þar sem við á, samþykkja hávaðakort og aðgerðaáætlanir fyrir þéttbýlisstaði, aðalvegi, aðaljárnbrautir og fjölfarna flugvelli,

b) safna saman hávaðakortum og aðgerðaáætlunum.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., séu aðgengilegar framkvæmdastjórninni og almenningi eigi síðar en 18. júlí 2005.

5. gr.

Hávaðavísar og beiting þeirra

1. Aðildarríkin skulu nota hávaðavísana L_{den} og L_{night} , sem um getur í I. viðauka, við gerð og endurskoðun stefnumarkandi hávaðakorta í samræmi við 7. gr.

Þar til skylt verður að nota sameiginlegar matsaðferðir til ákvörðunar L_{den} og L_{night} mega aðildarríki nota gildandi innlenda hávaðavísar og tilheyrandi gögn í þessum tilgangi og skulu þeir umreiknaðir yfir í hávaðavísana sem getið er hér að framan. Þessi gögn mega ekki vera eldri en þriggja ára.

2. Aðildarríki mega nota viðbótarhávaðavisa í sértílvikum eins og þeim sem tilgreind eru í 3. lið I. viðauka.

3. Aðildarríki mega nota aðra hávaðavisa en L_{den} og L_{night} fyrir hljóðskipulag og afmörkun svæða með tilliti til hávaða.

4. Aðildarríki skulu, eigi síðar en 18. júlí 2005, veita framkvæmdastjórninni upplýsingar um öll viðmiðunarmörk, sem eru í gildi á yfirráðasvæðum þeirra eða eru í undirbúningi, táknuð sem L_{den} og L_{night} , og þar sem við á, L_{day} og $L_{evening}$, fyrir hávaða frá umferð á vegum og járnbrautum, hávaða frá loftförum í nálægð flugvalla og hávaða á svæðum þar sem atvinnustarfsemi fer fram, ásamt skýringum á beitingu viðmiðunarmarkanna.

6. gr.

Matsaðferðir

1. Ákvarða skal gildi L_{den} og L_{night} með matsaðferðunum sem skilgreindar eru í II. viðauka.

2. Framkvæmdastjórnin skal koma á sameiginlegum matsaðferðum fyrir L_{den} og L_{night} , í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 13. gr., við endurskoðun II. viðauka. Þar til þessar aðferðir hafa verið samþykktar mega aðildarríkin nota matsaðferðir sem samþykktar eru í samræmi við II. viðauka og byggðar á aðferðum sem mælt er fyrir um í löggjöf þeirra. Í slíku tilviki verða þau að sýna fram á að með þeim aðferðum fáiast niðurstöður sem eru jafngildar niðurstöðunum sem fást með aðferðunum sem í lið 2.2 í II. viðauka.

3. Skaðleg áhrif hávaða má meta með hliðsjón af tengslunum milli skammtastærða og áhrifa sem um getur í III. viðauka.

7. gr.

Stefnumarkandi hávaðakortlagning

1. Aðildarríki skulu tryggja að eigi síðar en 30. júní 2007 hafi stefnumarkandi hávaðakort, sem sýni stöðuna á undangengnu almanaksári, verið gerð og samþykkt, þar sem við á, af lögbærum yfirvöldum fyrir alla þéttbýlisstaði með fleiri en 250 000 íbúa og alla aðalvegi, sem fleiri en sex milljónir ökutækja fara um á hverju ári, aðaljárnbrautir, sem fleiri en 60 000 lestir fara um á hverju ári, og fjölfarna flugvelli á yfirráðasvæði þeirra.

Aðildarríki skulu, eigi síðar en 30. júní 2005 og á fimm ára fresti eftir það, tilkynna framkvæmdastjórninni um aðalvegi, sem fleiri en sex milljónir ökutækja fara um á hverju ári, aðaljárnbrautir, sem fleiri en 60 000 lestir fara um á hverju ári, fjölfarna flugvelli og þéttbýlisstaði með fleiri en 250 000 íbúa á yfirráðasvæði þeirra.

2. Aðildarríki skulu samþykkja nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að eigi síðar en 30. júní 2012, og á fimm ára fresti eftir það, hafi verið gerð stefnumarkandi hávaðakort, sem sýna aðstæður á undangengnu almanaksári, og þau samþykkt, þar sem við á, af lögbærum yfirvöldum, fyrir alla

þéttbýlisstaði og alla aðalvegi og aðaljárnbrautir á yfirráðasvæði þeirra.

Aðildarríki skulu eigi, síðar en 31. desember 2008, tilkynna framkvæmdastjórninni um alla þéttbýlisstaði og alla aðalvegi og aðaljárnbrautir á yfirráðasvæði þeirra.

3. Stefnumarkandi hávaðakort skulu fullnægja lágmarkskröfum sem mælt er fyrir um í IV. viðauka.

4. Samliggjandi aðildarríki skulu vinna sameiginlega að stefnumarkandi hávaðakortlagningu nálægt landamærum.

5. Stefnumarkandi hávaðakort skulu yfirfarin og endurskoðuð, ef þörf krefur, a.m.k. á fimm ára fresti eftir að þau eru unnin.

8. gr.

Aðgerðaáætlanir

1. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld hafi, eigi síðar en 18. júlí 2008, samið aðgerðaáætlanir sem miða að því að hafa, á yfirráðasvæði sínu, stjórn á vandamálum og óæskilegum áhrifum, tengdum hávaða, að því meðtöldu að minnka hávaða þar sem það er nauðsynlegt:

- á stöðum nærri aðalvegum, sem fleiri en sex milljónir ökutækja fara um á ári, aðaljárnbrautum, sem fleiri en 60 000 lestir fara um á hverju ári, og fjölförnum flugvöllum,
- á þéttbýlisstöðum með fleiri en 250 000 íbúa. Slíkar áætlanir skulu einnig miða að því vernda kyrrlát svæði gegn aukningu á hávaða.

Þær ráðstafanir, sem tilgreindar eru í áætlunum, eru háðar ákvörðun lögbærra yfirvalda en skulu einkum taka á forgangsatridum sem skilgreina má með því að þar er farið er yfir viðeigandi viðmiðunarmörk eða með öðrum viðmiðunum sem aðildarríkin ákveða og eiga sérstaklega við um mikilvægustu svæðin sem greind hafa verið við stefnumarkandi hávaðakortlagningu.

2. Aðildarríki skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld hafi, eigi síðar en 18. júlí 2013, samið aðgerðaáætlanir sem taka einkum á forgangsatridum sem skilgreina má með því að þar er farið yfir viðeigandi viðmiðunarmörk eða með öðrum viðmiðunum sem aðildarríkin ákveða fyrir þéttbýlisstaði og aðalvegi sem og aðaljárnbrautir á yfirráðasvæðum sínum.

3. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um aðrar viðeigandi viðmiðanir sem um getur í 1. og 2. mgr.

4. Aðgerðaáætlanirnar skulu uppfylla lágmarkskröfurnar í V. viðauka.

5. Aðgerðaáætlanirnar skulu yfirfarnar og endurskoðaðar, ef þörf krefur, þegar stórvægileg breyting á sér stað, sem hefur áhrif á fyrirliggjandi aðstæður, sem valda hávaða, og a.m.k. á fimm ára fresti eftir að þær eru samþykktar.

6. Aðilggjandi aðildarríki skulu vinna sameiginlega að aðgerðaáætlunum fyrir landamærasvæði.

7. Aðildarríki skulu tryggja að samráð sé haft við almenning um tillögur að aðgerðaáætlunum, gefinn sé raunhæfur möguleiki snemma í ferlinu til að taka þátt í undirbúningi og endurskoðun aðgerðaáætlanna, tekið sé tillit til niðurstaðna úr þeirri þátttöku og að almenningur sé upplýstur um ákvarðanirnar sem teknar eru. Hæfileg tíma-mörk skulu sett þar sem gert er ráð fyrir nægum tíma á hverju stigi þar sem almenningur tekur þátt.

Ef skylt er að hafa málsmeðferð sem felur í sér þátttöku almennings samkvæmt bæði þessari tilskipun og annarri löggjöf Bandalagsins geta aðildarríki kveðið á um sameiginlega málsmeðferð til að forðast tvíverknað.

9. gr.

Upplýsingar til almennings

1. Aðildarríki skulu tryggja að stefnumarkandi hávaðakort, sem þau hafa gert, og, þar sem við á, samþykkt og aðgerðaráætlanirnar, sem þau hafa gert, séu aðgengileg almenningi og að þeim verði miðlað til almennings í samræmi við viðeigandi löggjöf Bandalagsins, einkum tilskipun ráðsins 90/313/EBE frá 7. júní 1990 um frjálsan aðgang að upplýsingum um umhverfismál⁽¹⁾, og í samræmi við IV. og V. viðauka þessarar tilskipunar, m.a. með fyrirliggjandi upplýsingatækni.

2. Upplýsingarnar skulu vera skýrar, auðskiljanlegar og aðgengilegar. Þeim skal fylgja samantekt með mikilvægustu atriðum.

10. gr.

Söfnun og útgáfa aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar á gögnum

1. Eigi síðar en 18. janúar 2004 skal framkvæmdastjórnin skila Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu sem hefur að geyma úttekt á fyrirliggjandi ráðstöfunum í Bandalaginu sem varða umhverfishávaðavald.

2. Aðildarríki skulu tryggja að upplýsingar á stefnumarkandi hávaðakortum og í samantektum aðgerðaáætlana, sem um getur í VI. viðauka, séu sendar framkvæmdastjórninni innan sex mánaða frá þeim dagsetningum sem mælt er fyrir um í 7. og 8. gr. eftir því sem við á.

3. Framkvæmdastjórnin skal koma á fót gagnagrunni með upplýsingum úr stefnumarkandi hávaðakortum til að auðvelda samantekt skýrslunnar, sem um getur í 11. gr., og önnur tækni- og upplýsingastörf.

4. Framkvæmdastjórnin skal gefa út yfirlitsskýrslu með gögnum úr stefnumarkandi hávaðakortum og aðgerðaáætlunum á fimm ára fresti. Fyrstu skýrslunni skal skilað eigi síðar en 18. júlí 2009.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 158, 23.6.1990, bls. 56.

11. gr.

Endurskoðun og skýrslugjöf

1. Eigi síðar en 18. júlí 2009 skal framkvæmdastjórnin skila Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um framkvæmd þessarar tilskipunar.

2. Í skýrslunni skal einkum meta þörfina á frekari aðgerðum Bandalagsins vegna umhverfishávaða og, ef við á, setja fram tillögur um framkvæmdir, t.d. að því er varðar:

a) markmið til langs eða meðallangs tíma um að draga úr þeim fjölda einstaklinga sem verður fyrir skaðlegum áhrifum frá umhverfishávaða og skal þar taka sérstakt tillit til mismunandi loftslags og mismunandi þjóðmenningar,

b) frekari ráðstafanir til að draga úr umhverfishávaða frá tilteknum hávaðavöldum, einkum búnaði til notkunar utanhúss, flutningatækjum og grunnvirkjum og tilteknum flokkum atvinnustarfsemi, og skulu þessar ráðstafanir byggjast á ráðstöfunum sem þegar hafa verið framkvæmdar eða til umræðu er að samþykkja,

c) verndun kyrrlátra, opinna svæða.

3. Í skýrslunni skal vera úttekt á hljóðfræðilegum gæðum umhverfis í Bandalaginu, byggð á þeim gögnum, sem um getur í 10 gr., og skal þar tekið tillit til framfara á sviði vísinda og tækni og annarra viðeigandi upplýsinga. Minnkun skaðlegra áhrifa og hlutfallið milli kostnaðar og hagkvæmni skulu vera helstu viðmiðanirnar við val á þeim stefnumiðum og ráðstöfunum sem lagðar eru til.

4. Þegar framkvæmdastjórninni hafa borist fyrstu stefnumarkandi hávaðakortin skal hún taka aftur til athugunar:

— möguleikann á því að hafa mælingahæð 1,5 metra í 1. mgr. I. viðauka að því er varðar hús sem eru ein hæð,

— lægri mörk fyrir áætlaðan fjölda fólks sem verður fyrir óþægindum af hávaða á mismunandi gildisbilum L_{den} og L_{night} skv. VI. viðauka.

5. Skýrslan skal endurskoðuð á fimm ára fresti eða oftari ef við á. Í henni skal vera mat á framkvæmd þessarar tilskipunar.

6. Þessari skýrslu skulu fylgja tillögur um breytingu á þessari tilskipun ef við á.

12. gr.

Aðlögun

Framkvæmdastjórnin skal aðlaga I. viðauka (3. lið), II. viðauka og III. viðauka að framförum í vísindum og tækni í samræmi við málsmeðferðina sem kveðið er á um í 2. mgr. 13. gr.

*13. gr.***Nefnd**

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem komið er á fót með 18. gr. tilskipunar 2000/14/EB.

2. Þar sem vísað er til þessarar málsgreinar skulu ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. tilskipunar 1999/468/EB, skal vera þrjú mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

*14. gr.***Lögleiðing**

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórnáslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 18. júlí 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykka þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega.

Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

*15. gr.***Gildistaka**

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

*16. gr.***Viðtakendur**

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 25. júní 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. MATAS I PALOU

forseti.

I. VIÐAUKI

HÁVAÐAVÍSAR

sem um getur í 5. gr.

1. Skilgreining á dags-kvölds-næturhávaðavísinum L_{den} Dags-kvölds-næturhávaðavísirinn L_{den} í desibelum (dB) er skilgreindur með eftirfarandi formúlu:

$$L_{den} = 10 \lg \frac{1}{24} \left(12 * 10^{\frac{L_{day}}{10}} + 4 * 10^{\frac{L_{evening} + 5}{10}} + 8 * 10^{\frac{L_{night} + 10}{10}} \right)$$

þar sem:

- L_{day} er A-vegið langtímameðalhljóðstig, eins og það er skilgreint í ISO-staðli 1996-2: 1987, ákvarðað yfir öll dagstímabil ársins,
- $L_{evening}$ er A-vegið langtímameðalhljóðstig, eins og það er skilgreint í ISO-staðli 1996-2: 1987, ákvarðað yfir öll kvöldtímabil ársins,
- L_{night} er A-vegið langtímameðalhljóðstig, eins og það er skilgreint í ISO-staðli 1996-2: 1987, ákvarðað yfir öll næturtímabil ársins,

þar sem:

- dagur er 12 klukkustundir, kvöld er fjórar klukkustundir og nótt er átta klukkustundir. Aðildarríki mega stytta kvöldtímabilið um eina eða tvær klukkustundir og lengja dag- og/eða næturtímabilið sem því nemur, að því tilskildu að þetta val sé hið sama fyrir alla hávaðavaldra og að þau láti framkvæmdastjórninni í té upplýsingar um kerfisbundin frávik frá sjálfgefna kostinum,
- upphaf dags (og þar af leiðandi upphaf kvölds og upphaf nætur) skal valið af aðildarríkinu (það val skal vera hið sama fyrir hávaða frá öllum hávaðavöldum) en sjálfgefnu gildin eru 07:00 til 19:00, 19:00 til 23:00 og 23:00 til 07:00 að staðartíma,
- ár er viðkomandi ár með tilliti til hljóðmengunar og meðalár með tilliti til veðurfræðilegra aðstæðna,

og þar sem:

- frísviðshljóð er metið, sem þýðir að ekki er tekið tillit til hljóðs sem endurkastast frá útvegg þess íbúðarhúss sem verið er að meta (yfirleitt merkir þetta leiðréttingu um 3 dB ef um mælingu er að ræða).

Hæð matspunktar fyrir L_{den} fer eftir notkuninni:

- þegar um er að ræða útreikninga vegna stefnumarkandi hávaðakortlagningar með tilliti til hávaða í eða við byggingar verða matspunktarnir að vera í $4,0 \pm 0,2$ m (3,8 til 4,2 m) hæð frá jörðu og við þá hlið byggingarinnar þar sem hávaðinn er mestur, sem í þessu tilviki er sú hlið sem snýr á móti eða er næst hávaðavaldinum; í öðrum tilvikum er heimilt að velja aðra kosti,
- þegar um er að ræða mælingar vegna stefnumarkandi hávaðakortlagningar með tilliti til hávaða í eða við byggingar er heimilt að velja aðrar hæðir en hæðin má þó aldrei vera minni en 1,5 m frá jörðu og leiðrétta skal niðurstöðurnar miðað við hæð sem jafngildir 4 m yfir jörðu,
- í öðrum tilvikum, svo sem hljóðskipulag og afmörkun hávaðasvæða er heimilt að velja aðrar hæðir en hæðin má þó aldrei vera minni en 1,5 m yfir jörðu, t.d. fyrir:
 - dreifbýl svæði með einnar hæðar húsum,
 - staðbundnar ráðstafanir sem ætlað er að minnka áhrif hávaða á tiltekin íbúðarhús,
 - ítarleg hávaðakortlagning takmarkaðs svæðis sem sýnir hávaða við einstaka íbúðir.

2. Skilgreining á næturhávaðavísi

Næturhávaðavísirinn L_{night} er A-vegið langtímameðalhljóðstig, eins og það er skilgreint í ISO-staðli 1996-2: 1987, ákvarðað yfir öll næturtímabil viðkomandi árs,

þar sem:

- nótt er átta klukkustundir eins og skilgreint er í 1. lið,
- ár er viðkomandi ár með tilliti til hljóðmengunar og meðalár með tilliti til veðurfræðilegra aðstæðna eins og skilgreint er í 1. lið,
- frísviðshljóð er metið, eins og mælt er fyrir um í 1. lið,
- matspunkturinn er sá sami og fyrir L_{den} .

3. Viðbótarhávaðavísar

Í sumum tilvikum getur verið betra að nota sérstaka hávaðavísu og tengd viðmiðunarmörk til viðbótar við hávaðavísana L_{den} og L_{night} og, þar sem við á, L_{day} og $L_{evening}$. Dæmi um slík tilvik eru:

- hávaðavaldurinn, sem verið er að meta, er aðeins virkur lítinn hluta tímabilsins (t.d. minna en 20% af heildarfjölda dagstímabila á viðkomandi ári, heildarfjölda kvöldtímabila á viðkomandi ári eða heildarfjölda næturtímabila á viðkomandi ári),
 - meðalfjöldi hávaðaatburða á einu tímabili eða fleiri tímabilum er afar lítill (t.d. minna en einn hávaðaatburður á klukkustund en hægt er að skilgreina hávaðaatburð sem hávaða sem varir skemur en fimm mínútur, t.d. hávaði frá lest eða loftfari sem fer hjá),
 - hávaðinn inniheldur sterka lágtíðni,
 - L_{Amax} eða SEL (sound exposure level: hljóðálagssstig) til verndar gegn hávaðatoppum á nóttunni,
 - aukin vernd um helgar eða ákveðinn hluta ársins,
 - aukin vernd á daginn,
 - aukin vernd á kvöldin,
 - samþættur hávaði frá mismunandi hávaðavöldum,
 - kyrrlát opin svæði,
 - hávaðinn hefur sterka tónþætti,
 - hávaðinn er með høgghljóðum.
-

II. VIÐAUKI

AÐFERDIR VIÐ MAT Á HÁVAÐAVÍSUM

sem um getur í 6. gr.

1. Inngangur

Gildi fyrir L_{den} og L_{night} má ákvarða með útreikningi eða mælingu (í matspunktinum). Þegar um spár er að ræða er aðeins hægt að nota útreikninga.

Bráðabirgðareikni- og -mæliaðferðir eru settar fram í 2. og 3. lið.

2. Bráðabirgðareikniaðferðir fyrir L_{den} og L_{night}

2.1. Aðlögun innlendra reikniaðferða sem í gildi eru

Ef aðildarríki hefur innlendar aðferðir til að ákvarða langtímahávaðavisa er heimilt að nota þær aðferðir, að því tilskildu að þær séu aðlagðar að skilgreiningum hávaðavísanna sem settir eru fram í I. viðauka. Að því er varðar flestar innlendar aðferðir merkir þetta að bæta þarf kvöldinu við, sem sérstöku tímabili, og einnig ársmeðaltali. Einnig þarf að aðlaga sumar aðferðir, sem í gildi eru, með því að útiloka endurkast frá húsvegg, og bæta við næturtímabili og/eða matspunkti.

Að koma á ársmeðaltali þarfnast sérstakrar athygli. Breytingar á hljóðmengun og hljóðleiðni geta stuðlað að sveiflum yfir árið.

2.2. Bráðabirgðareikniaðferðir sem mælt er með

Fyrir aðildarríki, sem hafa engar innlendar reikniaðferðir, eða aðildarríki sem vilja breyta um reikniaðferð er mælt með eftirfarandi aðferðum:

Fyrir HÁVAÐA FRÁ ATVINNUSTARFSEMI: ISO-staðall nr. 9613-2: „Acoustics — Abatement of sound propagation outdoors, Part 2: General method of calculation“.

Viðeigandi gögn um hávaða (ílagsgögn) fyrir þessa aðferð er hægt að fá með mælingum sem framkvæmdar eru í samræmi við eina af eftirfarandi aðferðum:

- ISO-staðall nr. 8297: 1994 „Acoustics — Determination of sound power levels of multisource industrial plants for evaluation of sound pressure levels in the environment — Engineering method“,
- ISO-staðall nr. 3744: 1995 „Hljóðtækni — Ákvörðun á hljóðaflsstigi hljóðgjafa með notkun hljóðþrýstings — Mæliaðferð með verkfræðilegri nákvæmni í nánast opnu sviði yfir endurkastsfleti“,
- ISO-staðall nr. 3746: 1995 „Hljóðtækni — Ákvörðun á hljóðaflsstigi hljóðgjafa með notkun hljóðþrýstings — Yfirlitsmæliaðferð með umlykjandi mælingu yfir endurkastsfleti“.

Fyrir HÁVAÐA FRÁ LOFTFÖRUM: ECAC.CEAC skjal nr. 29 „Report on Standard Method of Computing Noise Contours around Civil Airports“, 1997. Af mismunandi nálgunum við gerð reiknilíkana fyrir flugferla verður notuð sundurliðunaraðferðin sem um getur í þætti 7.5 í ECAC.CEAC skjali nr. 29.

Fyrir UMFERÐARHÁVAÐA: Franska reikniaðferðin „NMPB-Routes-96 (SETRA-CERTU-LCPC-CSTB)“ sem um getur í „Arrêté du 5 mai 1995 relatif au bruit des infrastructures routières, Journal Officiel du 10 mai 1995, Article 6“ og í franska staðlinum „XPS 31-133“. Fyrir ílagsgögn varðandi hávaða eiga þessi skjöl við „Guide du bruit des transports terrestres, fascicule prévision des niveaux sonores, CETUR 1980“.

Fyrir HÁVAÐA FRÁ JÁRNBRAUTUM: Hollenska reikniaðferðin sem gefin var út í „Reken— en Meetvoorschrift Railverkeerslawaai '96, Ministerie Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, 20 November 1996“.

Þessar aðferðir skulu lagaðar að skilgreiningum á L_{den} og L_{night} . Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. júlí 2003, gefa út viðmiðunarreglur í samræmi við 2. mgr. 13. gr. um endurskoðuðu aðferðirnar og leggja fram gögn um hávaða frá loftförum, umferð á vegum og járnbrautum á grundvelli fyrirbyggjandi gagna.

3. Bráðabirgðamæliaðferðir fyrir L_{den} og L_{night}

Ef aðildarríki vill nota sína eigin opinberu mæliaðferð skal sú aðferð aðlöguð í samræmi við skilgreiningarnar á hávaðavísunum, sem koma fram í I. viðauka, og í samræmi við meginreglur um langtíameðaltalsmælingar sem koma fram í ISO-staðli nr. 1996-2: 1987 og ISO-staðli nr. 1996-1: 1982.

Ef aðildarríki hefur enga mæliaðferð eða ef það kys að nota aðra aðferð er heimilt að skilgreina aðferð á grundvelli skilgreiningarinnar á hávaðavísunum og á grundvelli meginreglnanna sem koma fram í ISO-staðli nr. 1996-2: 1987 og ISO-staðli nr. 1996-1: 1982.

Mæligögn fyrir framan útvegg eða annan endurkastandi hlut verður að leiðrétta til að útiloka endurkastið frá þessum útvegg eða hlut (almennt merkir þetta 3 dB leiðréttingu ef um mælingu er að ræða).

III. VIÐAUKI

ADFERÐIR VIÐ MAT Á SKAÐLEG ÁHRIFUM

sem um getur í 3. mgr. 6. gr.

Nota skal tengslin milli skammtastærða og áhrifa til að meta áhrif hávaða á íbúa. Tengslin milli skammtastærða og áhrifa, sem innleidd verða við endurskoðun þessa viðauka í framtíðinni, í samræmi við 2. mgr. 13. gr., munu einkum varða:

- tengslin milli ónæðis og L_{den} fyrir hávaða frá umferð á vegum og járnbrautum og flugumferð og frá atvinnustarfsemi,
- tengslin milli röskunar svefns og L_{night} fyrir hávaða frá umferð á vegum og járnbrautum og flugumferð og frá atvinnustarfsemi.

Ef nauðsyn krefur skal tilgreina sérstök tengsl skammtastærðar og áhrifa fyrir:

- hús með sérstakri einangrun gegn hávaða eins og skilgreint er í VI. viðauka,
 - hús sem eru með kyrrlátri hlið eins og skilgreint er í VI. viðauka,
 - mismunandi loftslag/mismunandi þjófmenningu,
 - viðkvæma hópa í þjóðfélaginu,
 - tónrænan hávaða frá atvinnustarfsemi,
 - hávaða með högghljóðum frá atvinnustarfsemi og önnur sértílvik.
-

IV. VIÐAUKI

LÁGMARKSKRÖFUR FYRIR STEFNUMARKANDI HÁVAÐAKORTLAGNINGU

sem um getur í 7. gr.

1. Stefnunarkandi hávaðakort er framsetning gagna um einn eftirfarandi liða:
 - fyrirliggjandi, fyrirverandi eða áætlaðar aðstæður, sem valda hávaða, með tilliti til hávaðavísis,
 - þegar farið er yfir viðmiðunarmörk,
 - mat á fjölda íbúða, skóla og sjúkrahúsa á tilteknu svæði sem verður fyrir áhrifum frá tilteknum gildum hávaðavísis,
 - mat á fjölda fólks sem staðsett er á svæði sem verður fyrir hávaða.
2. Stefnunarkandi hávaðakort má kynna almenningi sem:
 - uppdrátt eða graf,
 - tölulegar upplýsingar í töflum,
 - tölulegar upplýsingar á rafrænu formi.
3. Í stefnunarkandi hávaðakortum fyrir þéttbýlisstaði skal lögð sérstök áhersla á hávaða frá:
 - umferð á vegum,
 - umferð á járnbrautum,
 - flugvöllum,
 - stöðum þar sem atvinnustarfsemi fer fram, þ.m.t. hafnir.
4. Stefnunarkandi hávaðakortlagning verður notuð í eftirfarandi tilgangi:
 - gögnum sem senda skal framkvæmdastjórninni í samræmi við 2. mgr. 10. gr. og VI. viðauka,
 - veita borgurum upplýsingar í samræmi við 9. gr.,
 - sem grundvöllur aðgerðaáætlana í samræmi við 8. gr.

Hvert þessara markmiða útheimtir sérstaka gerð stefnunarkandi hávaðakorts.
5. Lágmarkskröfur fyrir stefnunarkandi hávaðakort, sem varða gögnin sem senda á framkvæmdastjórninni, eru settar fram í liðum 1.5, 1.6, 2.5, 2.6 og 2.7 í VI. viðauka.
6. Í þeim tilgangi að upplýsa borgarana í samræmi við 9. gr. og móta aðgerðaáætlanir í samræmi við 8. gr. verður að gefa frekari og ítarlegri upplýsingar, t.d. sem:
 - myndræna framsetningu,
 - kort sem sýna hvar farið er yfir viðmiðunarmark,
 - samanburðarkort þar sem núverandi aðstæður eru bornar saman við hugsanlegar aðstæður í framtíðinni,
 - kort sem sýna gildi hávaðavísis í annarri hæð en 4 m þar sem við á.

Aðildarríkjunum er heimilt að mæla fyrir um reglur um gerðir og framsetningu þessara hávaðakorta.
7. Stefnunarkandi hávaðakort til staðbundinnar eða innlendar notkunar skulu gerð fyrir matshæðina 4 m og í 5 dB bilum fyrir L_{den} og L_{night} eins og skilgreint er í VI. viðauka.
8. Fyrir þéttbýlisstaði skulu gerð sérstök stefnunarkandi hávaðakort fyrir hávaða frá umferð á vegum og járnbrautum, hávaða frá loftförum og hávaða frá atvinnustarfsemi. Heimilt er að bæta við kortum fyrir aðra hávaðavalda.
9. Framkvæmdastjórninni er heimilt að semja viðmiðunarreglur með frekari leiðbeiningum um hávaðakort, hávaðakortlagningu og kortlagningarhugbúnað í samræmi við 2. mgr. 13. gr.

V. VIÐAUKI

LÁGMARKSKRÖFUR FYRIR AÐGERÐAÁÆTLANIR

sem um getur í 8. gr.

1. Aðgerðaáætlun skal a.m.k. innihalda eftirfarandi atriði:
 - lýsingu á þéttbýlisstaðnum, aðalvegum, aðaljárnbrautum eða fjölförnum flugvöllum og öðrum hávaðavöldum sem teknir eru til greina,
 - upplýsingar um ábyrgt yfirvald,
 - upplýsingar um lagaumhverfi,
 - öll gildandi viðmiðunarmörk í samræmi við 5. gr.,
 - samantekt um niðurstöður hávaðakortlagningarinnar,
 - mat á fjölda fólks sem verður fyrir óþægindum vegna hávaða, greiningu vandamála og aðstæður sem þarf að bæta,
 - skrá yfir samráð við almenning, skipulagt í samræmi við 7. mgr. 8. gr.,
 - hávaðavarnir sem þegar eru til staðar og verkefni í undirbúningi,
 - aðgerðir sem lögbær yfirvöld hyggjast grípa til á næstu fimm árum, þ.m.t. ráðstafanir til að varðveita kyrrlát svæði,
 - langtímastefnumörkun,
 - fjárhagslegar upplýsingar (ef þær liggja fyrir): fjárhagsáætlanir, mat á kostnaðarhagkvæmni, kostnaðar- og ábatamat,
 - fyrirhugaðar ráðstafanir til að meta framkvæmd og niðurstöður aðgerðaáætlunarinnar.
2. Aðgerðirnar, sem lögbær yfirvöld hyggjast grípa til á sínu verksviði, geta t.d. verið:
 - skipulag umferðar,
 - skipulag landnotkunar,
 - tæknilegar ráðstafanir við upptök hávaða,
 - val á hljóðlátari hávaðavöldum,
 - minnkun á hljóðleiðni,
 - stjórnvalds- eða efnahagsráðstafanir eða -hvatar.
3. Sérhver aðgerðaáætlun skal innihalda mat á fækkun fólks sem verður fyrir áhrifum (óþægindum, röskun svefns eða öðrum áhrifum).
4. Framkvæmdastjórninni er heimilt að semja viðmiðunarreglur með frekari leiðbeiningum um aðgerðaáætlanir í samræmi við 2. mgr. 13. gr.

VI. VIÐAUKI

GÖGN SEM SENDA SKAL FRAMKVÆMDASTJÓRNINNI

sem um getur í 10. gr.

Gögnin, sem senda skal framkvæmdastjórnninni, eru sem hér segir:

1. Fyrir þéttbýlisstaði

- 1.1. Stutt og greinargóð lýsing á þéttbýlisstaðnum: staðsetning, stærð, fjöldi íbúa.
- 1.2. Ábyrgt yfirvald.
- 1.3. Aðgerðir gegn hávaða, sem lokið er, og hávaðavarnir sem til staðar eru.
- 1.4. Reikni- eða mæliaðferðir sem notaðar hafa verið.
- 1.5. Áætlaður fjöldi fólks (í hundruðum) sem býr í húsum sem verða fyrir hávaða á sérhverju eftirfarandi gildisbila L_{den} í dB í 4 m hæð yfir jörðu á þeirri hlið sem verður fyrir mestum hávaða: 55-59, 60-64, 65-69, 70-74, > 75, og skal tilgreina aðskilið hávaða frá umferð á vegum, járnbrautum og flugumferð og hávaða frá atvinnustarfsemi. Tölurnar skulu námundaðar upp í næsta hundrað (þ.e. 5200 = milli 5150 og 5249, 100 = milli 50 og 149, 0 = færri en 50).

Að auki skal koma fram, þar sem við á og þar sem slíkar upplýsingar liggja fyrir, fjöldi fólks í framangreindum flokkum sem býr í húsum sem eru með:

- sérstaka einangrun gegn umræddum hávaða, sem merkir sérstaka einangrun í byggingu gegn einni eða fleiri tegundum umhverfishávaða, ásamt loftræsti- og loftjöfnunarbúnaði sem tryggir góða vörn gegn umhverfishávaða,
- kyrrláta hlið, sem merkir hlið íbúðarhúss þar sem L_{den} gildið í fjögurra metra hæð yfir jörðu og tveimur metrum fyrir framan húshliðina er meira en 20 dB lægra en við húshliðina sem er með hæsta L_{den} -gildið fyrir hávaða frá tilteknum hávaðavöldum.

Einnig skal tilgreina hvaða áhrif aðalvegir, aðaljárnbrautir og fjölfarnir flugvellir, sbr. skilgreiningu í 3. gr., hafa á þessar niðurstöður.

- 1.6. Áætlaður heildarfjöldi fólks (í hundruðum) sem býr í húsum sem verða fyrir hávaða á sérhverju eftirfarandi gildisbila L_{night} í dB í 4 m hæð yfir jörðu á þeirri húshlið sem verður fyrir mestum hávaða: 50-54, 55-59, 60-64, 65-69, > 70, og skal tilgreina aðskilið hávaða frá umferð á vegum, járnbrautum og flugumferð og hávaða frá atvinnustarfsemi. Þessi gögn er einnig heimilt að meta fyrir gildissviðið 45-49 á undan deginum sem er tilgreindur í l. mgr. 11. gr.

Að auki skal koma fram, þar sem við á og þar sem slíkar upplýsingar liggja fyrir, fjöldi fólks í framangreindum flokkum sem býr í húsum sem eru með:

- sérstaka einangrun gegn umræddum hávaða, sbr. skilgreiningu í lið 1.5,
- kyrrláta hlið, sbr. skilgreiningu í lið 1.5.

Einnig skal tilgreina hvaða áhrif aðalvegir, aðaljárnbrautir og fjölfarnir flugvellir hafa á þessar niðurstöður.

- 1.7. Þegar um myndræna framsetningu er að ræða skulu stefnumarkandi kort a.m.k. sýna 60, 65, 70 og 75 dB jafngildislinur.
- 1.8. Samantekt um aðgerðaáætlunina sem er ekki lengri en tíu blaðsíður og nær til allra mikilvægra atriða sem um getur í V. viðauka.

2. Fyrir aðalvegi, aðaljárnbrautir og fjölfarna flugvelli

- 2.1. Almenn lýsing á vegunum, járnbrautunum eða flugvöllum: staðsetning, stærð og gögn um umferð.
- 2.2. Lýsing á umhverfi þeirra: þéttbýlisstaðir, þorp, dreifbýli eða annað, upplýsingar um landnotkun, aðrir helstu hávaðavaldar.
- 2.3. Aðgerðir gegn hávaða, sem lokið er, og hávaðavarnir sem til staðar eru.
- 2.4. Reikni- eða mæliaðferðir sem notaðar hafa verið.
- 2.5. Áætlaður heildarfjöldi fólks (í hundruðum) sem býr fyrir utan þéttbýlisstaði í húsum sem verða fyrir hávaða á sérhverju eftirfarandi gildisbila L_{den} í dB í 4 m hæð yfir jörðu á þeirri húshlið sem verður fyrir mestum hávaða: 55-59, 60-64, 65-69, 70-74, > 75. Að auki skal koma fram, þar sem við á og þar sem slíkar upplýsingar liggja fyrir, fjöldi fólks í framangreindum flokkum sem býr í húsum sem eru með:

- sérstaka einangrun gegn umræddum hávaða, sbr. skilgreiningu í lið 1.5,
- kyrrláta hlið, sbr. skilgreiningu í lið 1.5.

- 2.6. Áætlaður heildarfjöldi fólks (í hundruðum) sem býr fyrir utan þéttbýlisstaði í húsum sem verða fyrir hávaða á sérhverju eftirfarandi gildisbila L_{night} í dB í 4 m hæð yfir jörðu á þeirri hlið sem verður fyrir mestum hávaða: 50-54, 55-59, 60-64, 65-69, > 70. Þessi gögn er einnig heimilt að meta fyrir gildissviðið 45-49 á undan deginum sem er tilgreindur í 1. mgr. 11. gr.

Að auki skal koma fram, þar sem við á og þar sem slíkar upplýsingar liggja fyrir, fjöldi fólks í framangreindum flokkum sem býr í húsum sem eru með:

— sérstaka einangrun gegn umræddum hávaða, sbr. skilgreiningu í lið 1.5,

— kyrrláta hlið, sbr. skilgreiningu í lið 1.5.

- 2.7. Heildarsvæði (í km^2) þar sem L_{den} -gildi eru hærrí en 55, 65 og 75 dB, hvert fyrir sig. Einnig skal koma fram áætlaður heildarfjöldi íbúðarhúsa (í hundruðum) og áætlaður heildarfjöldi fólks (í hundruðum) sem býr á hverju þessara svæða. Þéttbýlisstaðir skulu vera inni í þessum tölum.

Einnig verður að sýna 55 og 65 dB jafngildislínurnar á einu eða fleiri kortanna sem gefa upplýsingar um staðsetningu þorpa, bæja og þéttbýlisstaða innan þessara jafngildislína.

- 2.8. Samantekt aðgerðaáætlunarinnar sem nær til allra mikilvægra þátta sem um getur í V. viðauka sem er ekki lengri en tíu blaðsíður.

3. Leiðbeiningar

Framkvæmdastjórninni er heimilt að semja viðmiðunarreglur um frekari leiðbeiningar um veitingu upplýsinga í samræmi við 2. mgr. 13. gr.